

KAM PES TACO MOLI

Čustveni pristop »zelenih« pri obravnavanju spornih tem v načrtanem razvoju energetike je povsem naraven. Naraven, da bolj ne more biti! Zeleni, ekologi ali kakorkoli že hočete, so ljudje kot vsi drugi, toda z eno razliko. Ni nam vseeno, kaj in kako bo z našo bodočnostjo (sedanjost pač je, kakršna je)! Čustvenost in angažiranost ni ne-resna, ne-zrela, ne-umna in ne-razumljiva, ampak ravno nasprotno. Čustvenost in zavzetost v bitki za življenje, ki temelji na prepoznavanju napak iz preteklosti in posledic sedanjosti, je porok več, da ne gre za modno mušico zaslepljene peščice, ampak za usodna vprašanja človeštva.

Besedni boj »zelenih« res spominja na donkihotski spopad z mlini na veter, toda ni prav, da se ti spopadi zaradi čustvenega pristopa in nastopa ekologov označujejo za fanatične. Kako pa naj bo skrb za lastni rod drugačna kot globoko čustvena!? Mar so matere, ki dolgo v noč bedijo nad bolnim otrokom fanatične? Katera je obsojanja vredna? Tista, ki zaskrbljeno bedi, ali ona, ki se vda v usodo in zaspí, da bo jutro pokazalo, kako in kaj? Noči so dolge in spanje je lahko usodno!

Prav čustveni odnos »zelenih« do ekoloških problemov hočejo zagovorniki trde variante energetskega razvoja predstaviti kot dokazilo fanatične slepote zagnanih ekoloških entuziastov. V resnici je slepa vera v lastno resnico mnogo bolj prisotna na strani trdih. Ti razvoj večinoma razumejo kot kopičenje materialnih dobrin, ne pa kot boljše kakovosti življenja vsakega posameznika.

Vsakdanja prisotnost fanatizma zagovornikov trdega razvoja je dokazljiva na vsakem koraku. Tako je ena od tipičnih izjav tista, ki pravi, da je greh pustiti Muro odtekati neizkoriščeno. Beseda greh se uporablja dobresedno,

s tem pa se v miselnost ljudstva vnaša strah pred božjo kaznijo. Na primeru Mure lahko gradimo še naprej. Trdi priznavajo, da bi zajezev vode naplavila žrtve, ki da so neizbežne in celo nujne. Tako smo spet v polju slepe vere ali fanatizma, ki prinaša s seboj nujne žrtve.

Hladna preračunljivost trdih je veliko bolj fanatična kot čustvena besedna borba za potrditev mehke variante razvoja, kakršno zagovarjajo »zeleni«.

Pogosto se v razgovorih o ekologiji »zelenim« očitajo, da se sploh ne zavedajo, čemu vsemu se bomo morali odreči, če bo sprejeta mehka varianta. Nekateri celo menijo, da bi bilo treba vse ekološke za nekaj dni pustiti brez elektrike, potem bi gotovo spremenili svoje mišljenje. To je seveda smešno, saj se »zeleni« ne zavzemajo za ukinitve elektrike ali elektrarn, ampak za prenehanje razsipanja energije, za njeno smotrno uporabo ter za odpravljanje nevzdržnega ekološkega stanja. Žal smo se tega zavedli šele pet minut pred dvanajsto, če ne že pet čez njo!? Smotrna uporaba energije zahteva vlaganje naporov vseh! Menda je jasno, da bo moral tisti, ki porabi več energije, z njo tudi bolj gospodarno ravnati. Demagogi strašijo ljudi, da bi se morali zaradi gospodarnejšega ravnanja z energijo odrekati podolgemu in počez. Toda tistemu, ki nič nima, se ne da nič vzeti, pri čemer nočem reči, da je pri nas vse polno ljudi, ki nič nimajo. Res pa je, da je veliko takšnih, ki od razsipavanja energije nimajo nikakršnega dobička.

Nekomu pa se to vendarle mora splaćati, bi pomislil neumen kmet! Ali se dobiček kuje na Jesenicah, v Kidričevem, Zasavju, Štorah, Šaleški dolini, Krškem...? Odgovor je težak. Naj gre vsak sam v te kraje in si jih skrbno ogleda. Če kakšen dobiček že je, se vendarle vse bolj grozljivo kažejo žrtve.

Nekatere iz rokava stresene filozofije govorijo, da je naprezanje za trdo ali mehko smer nesmiselno, ker da je tako in tako vse že ob rojstvu obsojeno na propad. Zato je vseeno, kdo ali kaj bo propad povzročil(o). Takšnemu nihilizmu je treba zabrusiti, da je nekaj tisto, kar bo poglajlo človeštvo v pogubo. Napredek energetike je že med kandidati, da postane tisto nekaj! Čas, ko so svetili s svečami, še ni postavil obstoja človeštva na kocko, mi pa, ki vidimo svoj napredek in bodočnost v jedrski energiji, smo se že zamajali na robu prepada.

Da ne bo pomote, nihče od ekologov noče in ne more zavrteti kolesa zgodovine nazaj. S svečami si nikoli več ne bomo svetili! Dileme, ki so pred nami, morajo naravnati vse človeštvo v intenzivno iskanje in raziskovanje alternativnih virov energije. Treba bo iskati nove vire, ne pa se polakomniti linije najmanjšega odpora. To so že znani, umazani viri energije. Treba je vzgajati energetske strokovnjake, jih stimulirati ter siliti v raziskovanje in reševanje teh problemov. Žal jih zaenkrat večinoma pogoltne elektroenergetsko gospodarstvo, ki jih še preplača. To ob fanatičnem zagovarjanju pravilnosti svojih odločitev v kali zatira napredek v smeri razvoja čistejšega pridobivanja in izkoriščanja energije.